

რედაქცია: სოლოლაკში, ჭალა
ქუჩაზე, მელიქიშვილის სახლში, № 43

კანონის რედაქციის: მელიქიშვილის სტამბაში, ზანოვის ქუჩაზე.

ხელის-მოწვერა: მიიღება კანტონში. ზარეშე მცხოვრებიათვის: ვ. თე-
მის. ვ. რედაქციის განვითარების მის. ვ. რედაქციის განვითარების მის.

გაზეთის ფასი: მთელის ჭალა—
8 მან., ნახევარ ჭოთა—4 მან.,
და 50 კპ., ოთხის თვის—3 მან., ერ-
თის თვის—1 მან.

ცალკე ნოვერი ლის ჭარათ

მოგავალ 1878 წელს გაზეთი

„დროება“

გამოვა იმავარივა პროგრამით და მიმართულებით, რომ უკა-
ველ-დღიური გაზეთი ჩვენთვის აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს და ამიტომ

მოგავალ წელსაც „დროება“ მუდავ დღე გამოვა,
გარდა ურავარისა და უქმების შემდეგ დღეებისა.

ხელის-მოწვერა

3 ფილის ში — „მიიღება დროების“ რედაქციის კანტორაში, სტ. მელიქი-
შვილის სტამბაში (ზანოვის ქუჩაზე, სტამბაში).

ზარეშე მცხოვრები უნდა დაიბარონ გაზეთი: ვ. თე-
მის. ვ. რედაქციის „დროება“.

ფასი გაზეთისა

მთელის ჭალის	8 მან.
ექვის თვისა	4 "
ოთხის თვისა	3 "

მთელით ამ ვადებით შეიძლება მომავალის ჭალიდამ გაზეთის დაბარება.
უმორჩილესი თხოვნა ხელის-მოწერლებსა და აგრძებას: ხვედრი უკავი
გაზეთისა იმის დაბარებისა-თანავე უნდა იქმნეს გამოგზავნილი; თუ არ
თავის აგრძელების საშუალებით, ისე რედაქცია უფლდეთ გაზეთს არავისა რ
გა უგზავნის.

ტელეგრამები

მოგოლის ველიდა

მოგოლი, 30 ნოემბერი. (მფიციალური).

3 ლევნის არმის შტაბის უფროსის — ტე-
ვერინ-ფაშის ჩვენებით, მსმან-ფაშას ჰუ-
ლიალევნოში სულ 60 ტაბორი (ტაბორ-
ში 450—500 კუო ითვლება) 60 ზარბაზ-
ნით; ცხენოსანი ჯარი ძალიან ცოტა. 7 ფა-
ზა არის დატყვევებული. ტყვევები და
სხვა ყველაფერი, რაც ჩვენ ხელში ჩა-
ვარდა, ჯერ სრულიად არ არის ცნო-
ბაში მოყვინილი.

მსმან-ფაშის არმის ცდა, რომ ჩვენი
ჯარები გაერდეთ, ნამდევილი გმირული
საქმე იყო და უდრიდა იმათ წინანდელ
დაცვას პლევნოსას.

მსმალოს ჯარები ლომებივით იმოძ-
ლენ, მაგრამ ღიას სეული მოპირდაპირ-
ნიც დახვდნენ.

მთელი ეს არმია მოაწვა მარნადერის
კორპუსის იმმინის პოლკს; თუმცა

ტუვია და უუბარა სეტყვასავით მოდიო-
და, მაგრამ მსმალოს ჯარი ამან ვერ
შეავენა; ისინი შემოციელენ ჩვენს
ტრანშეებში; გრენალერები თავ-განწი-
რულებით იმოძლენ, და როდესაც ას-
ტარენისა და სამატის პოლკები მოვიდ-
ნენ, ერთათ მიაწვენ ოსმალებს და
განდევნეს ისინი ტრანშეებიდამ და
ამ დროს 6 ზარბაზანიც დატოვები-
ნეს: იმათა ამის შემდეგ ჩვენებმა გა-
იდენეს წინ მტერი და მდინარე ვიდის
მარტენივ გადარევეს. სხვა ჩვენი ჯა-
რებიც და იგრეოვე რუმინის ჯარიც ამ
დროს უკანიდამ და წინიდამ მოადგნენ
პლევნოს არმის. მხედ დამცველი პლე-
ვნოსი — მსმან-ფაშა — იძულებული შეი-
წინა თოფ-იარალი დაეყარა და მთელის
თავის არმიით დაგვმორჩილებოდა.

29 ნოემბერს მსმალოს რედუტის
№ 5-ზე პლევნოსა და მრიენიცის შო-
სეზე, იმ აღილას, საცა თვითონ მსმა-
ნაშა იდგა, მის იმპერატორებით დიშ-

განცხადება: მილება გართული,
რუსული, ხმელური და სხვ. ენგლეზე.

უასი განცხადების შიდა ას-
ები ასოზე — 1 კპ., მარ-მარებული
სტრიქონზე — 3 კპ., ჩვეულებრივის
ციცვოროთ — 5 კპ., პარა — 4 კპ.

რედაქციას უფლება აქვს გამა-
ნიროს და შეამოქმნის დასახურდათ
გამოგზავნილი სტატიები. დაუცემდელი
სტატია აეტორს არ დაუბრუნდება.

დესობის თან-დასწრეფით, გადაიხადეს პა-
რაკლის; ამის შემდეგ ხელმწიფე ივა-
რატორმა მიიღო მსმან-ფაშა, ელაპარა-
კა იმას და, ნიშნად იმის მხედობის პ-
ტივის-ცემისა, დაუბრუნა ხრმალი.

ომის აგგები

აზის ბრძოლის ველიდა

რუსულ გაზეთს „გილი“-ში დაბეჭ-
დილია შემდეგი სტრიქონები:

უცხო ქვეყნის გაზეოვები გვაცნოებე-
ბენ, რომ დერვიშ-ფაშას მომეტებული
ნაწილი თავის ბათუმის ატრიალის დუ-
ნაისიც გაუგზავნია. თუ ეს ამბავი მარ-
თალია, ურიგო არ იქნება. რომ ჩვენმა
ჯარებმა ისარვებლოს იმ გარემოებით
და ახლავე, ხელად, აიღოს ბათუმი, რად-
გან იმის ჩინებული ნაესადგური აუგი-
ლებელად საჭიროა ჩვენთვის, რომელ-
თაც ამ იმის გათავების შემდეგ, უცვე-
ლია, შავს ზღვაზე ჩვენი საკუთარი სამ-
ხედრო ჭლოტი გვეყოლება.“

მცყობა, რომ რუსულ გაზეთები
სრულებით არ იციან აქაური ბრძოლის
საქმე და ბრძოლის ველი: თვითონ ბა-
თუმში ისმალოებს ძალიან ცოტა ჯა-
რები ჰყავთ, მართალია; მაგრამ მაგიე-
რად ისინი არიან გამაგრებულნი ბათუ-
მის გზაზე, სახელდობრ ძვირიკეზე და
ციხის-ძირზე, და ამ სიმაგრეების აღება,
როგორც გასულ 12 იელისის მაგალით-
მა დაგვარწმუნა, ისე ადეილი არ არის
ჩვენი ჯარისათვის; როგორც რუსულ
გაზეთებს ჰგრძნიათ.

შეიძლება საზოგადოდან, არდანუჯით,
მოადგეს ჩვენი ჯარი ბათუმს და აიღოს;
მაგრამ, სანამ თვითონ არზრუმი არ აუ-
ლიათ, მანამ ამას არ უნდა მოველოდეთ...

ვენის გაზეთებში (სხვთა შორის
„Press“-ში) დაბეჭდილია შემდეგი ტე-
ლეგრამა 23 ნოემბერს მფიცილისიდა
გამოგზავნილი:

დიდი თავადი მაგასისის არმიის მთა-
ცარ-სარდალი არზრუმში წაბრძანება
აპირებს.

მფიცილისში მოდის ახალი ჯარები,
რომელიც არზრუმშისაკენ უნდა იქმნენ
გაგზავნილნი.

“აქაური შოთული ხალხები — დაღს-
ტრელები და ჩეჩენები სრულებით დამ-
შეიტანა აუსის ჯარება.”

რუსებისაგან შარისის აღების თაობაზე
ა სა იქტერებიან სტამბოლის გაზეთს
“ბ ურტში:

“შარისის აღებამ მტრისაგან ჩვენ სრუ-
ლიად არ უნდა დაგვალონოს. მართალია,
ეს ჩ-ნებული ციხე იყო მცირე აზიაში,
მაგრამ იქვე გვაქვს ჩენ მეორე სიმაგრე,
რომელიც იმას არ ჩამორჩები უკან და
რომელის იმდიც ჩენ გვაქვს ახლა: ეს
მეორე ციხე-ქალაქი არის აჩბრუში, სა-
იო ციხე დაწიგნი ჩენმა ჯარებმა და რო-
მლის დაცვასაც ასე ენერგიულად ეჭა-
დება დროებით დამარცხებული მუშაორ-
ფაშა.”

ეპრაცის გრძლლის პელიდა

დღევანდელს ჩენს გაზეთში ცოტათ
უფრო დაწერილებითი ტელეგრამა არის
დაბეჭდილი პლევნოს აღებისა და მს-
მან-ფაშის ჯარების შეაცება.

ამ ტელეგრამიდამ ვცუობულობთ,
სხვათა შორის, რომ მსმან-ფაშას პლე-
ვნოში სულ 60 ტაბორი ჯარი ჰყო-
ლდა; თითო ტაბორი რომ 450—500
კაცად ჩავაგდოთ, გამოვა, რომ თურმე
პლევნოს ამაგრებდა და ჩენ 120,000
კაცი აჩრებდა აქ სულ 25—30,000
კაცი, რომელსაც პეტონდა მხოლოდ 60
ჯარებაზარი.

ამის შემდეგ აღილად გასაგებია უ-
ხო ქვეყნის გაზეთების სატყვები, რომ
მსმან-ფაშა ერთი-ათათ უფრო მაღლა
დავას თავის სამშედრო საქმეში გამჭრი-
ობითა და მხეობითა, ვიდრე მ ბეკი-
სხა მცრობის გამოხენილი დონერლებით.
მართლაც, იმას რო არ შეეჩერებინა
რუს-რუმინების არმია პლევნოსთან, ახ-
ლა ეს არმია, უკევილია, პდრიანოპოლ-
იან იქნებოდა და ვინ იცის, იქნება, ეს
ქალაქიც ამ ქამად ჩენს ხელშია იქ-
ნებოდა. ჩავარდნილი

ზაზეთის „Tagblatt“-ის სიტყვით, მექ-
მედ-პლი-ფაშას სოჭიაში 50,000 კაცამ-
დინ ჰყავდა ნოემბრის 15-ს მოვროვი-
ლი. ამ სარდალს მიუწერია სტამბოლ-
ში. რომ თუ პრინანოპოლიამ და შიპ-
კოლამ კიდევ არ მომაშეელეთ ჯარები,
ამ 50,000 კაცით მე ვერ მოვიგერებ-
უველა რუსის ატრიადებს, რომელიც
პლევნოს გზაზე დამხვდებიან და ვერ მი-
უველები პლევნოში დამშეცდეულ მს-
მან-ფაშისათ.

როგორც სჩანს, მექმედ-პლი-ფაშის
თხოვნას არ გაუქრია სტამბოლში, ჯა-
რები არ მიუშეელებით იმისთვის და
ამიტომ იმან ბევრი ეკრაფერი შოახერ-
ხა მსმან-ფაშის დამანძლებლად.

საქართველო

დღიური

* * სრული მშეცილებიანობა ჰქონდება
ამ ქამად, როგორც გვწერენ, მახეთისა-
კენ. მს ერთი თვე იქნებაო, რაც „ლე-
კიანობის“ აღარა ისმის-რაო. ხალხი და-
შეიდებულა და უკელანი თავ-თავის სა-
ქმების შესდეგობინ.

მაგრამ, საუბედუროთ, ამ შეს სოფ-
ლის ხალხისათვის ზოგან, განსაკუთრე-
ბით პლაზინის გაღმა და ზაქათალის ცეკვა,
დიდი ზიანი მიუტა; დაფთხობში ხალხს
თითქმის კალოზე მიუტოვებია შერჩ; როცა
როცა პირველად გაფარდნილა ჩხა, რომ
ლეკი მოდისო, და ამნაირად ბევრს ნა-
მუშევეარი გაჰვიუპებია. მიზიუდამ წელს
მანც კაი მოსავალს იწერებიან.

* * მრთი ჩენი გაზეთის მკითხველო-
საგან მივიღეთ ჩენ ამ დღეებში გრძე-
ლი წერილი, რომელშიაც ავტორი ამტ-
კიცებს, კარგი იქნებაო, რომ იმ ხალხს,
რომელიც ლეკების სამზღვარზე დგა-
ნანო, მართებლობამ დაურიგოს თო-
ფები და წამალი და ამასთანავე, რო-
გორც საქართველოს უკანასკნელ მეფე-
ების დროისუენ, ისე გათავისუფლოს ის-
ნი უოველი სახელმწიფო ხაჯისაგანაო,
მხოლოდ იმ პირობით, რომ იმათ დაი-
ცვან თავისინ სამზღვრები და ლეკები
არ შემოუშვან მართვილ.

არ შეგვეძლიან არა ესთეთი, რომ
ეს ჰაბრი უკრალების ლირის ჰაბრია.

* * ბურიობამ და სემეგრელობამ მო-
გვინდია ამბავი, რომ იმ მხერითაც საში-
ნელი ქარი ატყდა და ამ ლიდი ქარია-
ნობის ღროს, დღეს 27-ს ნოემბერს,
დღისით, კვირას, მეათე საათზე, ზოთიდამ
გამგზავრებულმა ორთქლით მატარებე-
ლმა გაუჩინა ცეცხლი ჩემს სამრევლოს
საჭირინდოში სოფელის საგაზაოს. აქ, ხომ მოგეხსენებათ, მრთელს სამეგ-
რელობში და მეტყდარე საჭირინდოში,
გლეხებმა იყინ ჯგუფ-ჯგუფად მოსახ-
ლობა ფიცრულის შენობით და ისლიტ
ბურულს ჰქონ.

ცეცხლი მოვდო საწყალ გლეხების
მოსახლობას და ერთი ეერსი სიგანით
და რამდენიმე ვერსი სიგრძით აღარა
გადარჩენილა-რა არც უმრავლო ხები.

შეახობაში სულის მეტი ვერა გამო-
უტანიათ-რა, ისე რამდენიმე მინუტის
გადამავალობაში მთლად სოფელი ნაც-
რად აქცია და ჯერეთაც არ ვიცით —
რამდენი კომლი დაიღუპა ამ საშინელი
ცეცხლისაგან.

შარმოიდენეთ, სარჩესიც, ერთი მა-
რცვალი სიმინდის პატივებაც ვერ შეი-
ძლეს!

ზლეხები, ისეთი მდიდარი გლეხები
რომელიც სიმდიდრით კარგ აზნაურ-
თაც არ დაუვარდებოდნენ, დღეს ულუ-
კია-ცეცხლდ დავარდნილი მინდორზე ზე-
ცას შესტორიან და ერთ-ხმად ძუძუს-მწო-
ვარიდამ მოხუცებულამდი თითოეული
ოჯახიდამ მოისმის ვა-ვაების ჩვა.

პილევ კარგი, რომ პოლიცია მალე
მიეშელა, თორემ შენს მტერს ისეთი,
რომ აბაშის სტაციიდამ ეიღო შავს
ზღვამდის ქა-ქაზედ არ დატეჩებოდა ამ
ლილი ცეცხლისა და ქარისაგან.

* დროების რედაქციას პატივი აქვს
გამოუცხადოს ორპირულ კრება მომო-
სინეს, რომ იმ პოემის ფრენს სარელი-
ადაც ამ წიგნის დამწერი — უფ. იაგორ
შახარაძე არ არის.

დღოვაბის კორამასოდენცი

სტანცია აბაში, 27 ნოემბერს. ღმერ
თმა თქვენი მტერი და მავნე ისე და-
ლუპოს, უ. რედაქტორო, როგორც წევ-
ნი სოფელი ამ ქამად დალუპულია ცეც-
ხლისაგან.

ღმერმდინ ხომ იმ სიცხე-პაპანაქებაში
ცივებ-ცეცხლებამ და მერე მუცელამ რაც
ცაუკეთებო ხალხი იყო, იმსხვერისლა და
მერე საქონლის ჭირი ზედ დაერთო
საწყალ გლეხებს და სულის მეტი აღ-
არა შერჩენიათ-რა; მაგრამ თითოეული
ამას ამბობდა: ნაცვანარი მაინც საკმაო
გვაქვს, მოსახლობით მაინც კარგათ
ვართ და მომავალში კიდევ ღმერთია
მოწყალე!

მს მენტო დღეა, რაც ჩენ კენ საში-
ნელი ქარი ატყდა და ამ ლიდი ქარია-
ნობის ღროს, დღეს 27-ს ნოემბერს,
დღისით, კვირას, მეათე საათზე, ზოთიდამ
გამგზავრებულმა ორთქლით მატარებე-
ლმა გაუჩინა ცეცხლი ჩემს სამრევლოს
საჭირინდოში სოფელის საგაზაოს. აქ,
ხომ მოგეხსენებათ, მრთელს სამეგ-
რელობში და მეტყდარე საჭირინდოში,
გლეხებმა იყინ ჯგუფ-ჯგუფად მოსახ-
ლობა ფიცრულის შენობით და ისლიტ
ბურულს ჰქონ.

ცეცხლი მოვდო საწყალ გლეხების
მოსახლობას და ერთი ეერსი სიგანით
და რამდენიმე ვერსი სიგრძით აღარა
გადარჩენილა-რა არც უმრავლო ხები.

შეახობაში სულის მეტი ვერა გამო-
უტანიათ-რა, ისე რამდენიმე მინუტის
გადამავალობაში მთლად სოფელი ნაც-
რად აქცია და ჯერეთაც არ ვიცით —
რამდენი კომლი დაიღუპა ამ საშინელი
ცეცხლისაგან.

შარმოიდენეთ, სარჩესიც, ერთი მა-
რცვალი სიმინდის პატივებაც ვერ შეი-
ძლეს!

ზლეხები, ისეთი მდიდარი გლეხები
რომელიც სიმდიდრით კარგ აზნაურ-
თაც არ დაუვარდებოდნენ, დღეს ულუ-
კია-ცეცხლდ დავარდნილი მინდორზე ზე-
ცას შესტორიან და ერთ-ხმად ძუძუს-მწო-
ვარიდამ მოხუცებულამდი თითოეული
ოჯახიდამ მოისმის ვა-ვაების ჩვა.

პილევ კარგი, რომ პოლიცია მალე
მიეშელა, თორემ შენს მტერს ისეთი,
რომ აბაშის სტაციიდამ ეიღო შავს
ზღვამდის ქა-ქაზედ არ დატეჩებოდა ამ
ლილი ცეცხლისა და ქარისაგან.

უცხლ ქვეყნისი

საზრანოეთი

კარისის განცემის ერთხმად ამბობენ, რომ ამისთან მოეღოარებაში, როგორც ახლა, დიდი ხანია არ ყოფილი. პარიჟი და საზოგადოთ მოელი საფრანგეთის ხალხით. დღეს არ იცის — ხელ რა მო-ელის და რაც ხელ იქნება, ზეგისათვის დარჩება ის კიდევ, თუ არა.

ტელეგრამამ გვაცნობა ჩეენ ამ დღე-ებში, რომ მაკ-მარინმა დიუჭორს მიან-დო ახალი კაბინეტის (სამინისტროს) შედგენა, და ამ გარემოებამ ერთის დღის განმავალობაში დაპიმედა ხალხით, ჩად-გან ეცნათო, რომ დიუჭორი რესპუბ-ლიკელებისგან შეადგენდა სამინისტროს და ნაც. პრეზა ამ ახალ სამინისტროს-თან მოთავსდებოდა. მაგრამ იმავე სა-ლაშოს გავარდა ხმა, რომ მაკ-მარინი ისეთი პირების დანიშნვის თხოვულობას მინისტრებად, რომელიც ნაც. პრეზას-თან ვერ მოარიგებიან და ამის გაშო დიუჭორმაც ხელი აიღო ამ საჭმეშედო.

ახლა სამინისტროს შედგენა ბატბი-სათვის მიუედიათ, რომელიც აქარი მონარხით იყო, ამ რაღა თქმა უნდა, რომ ისიც ვერ მოახერხებს ისეთი სამინის-ტროს შედგენას, რომელმანც ერთ დღე-ზე მეტი სიცოცხლე შეიძლოს.

„მრთალ-ერთი საშუალება საფრანგე-თის ამ გვარი ძნელ მდგომარეობიდებან დახსნისათვის, როგორც ერთი ფრანგუ-ზული გაზეთი აშშობს, ის არის, რომ

ახლანდელ პრეზიდენტი საფრანგეთის რესპუბლიკის მაკ-მარინმა დაანებოს თავის ამ თანამდებობას და მის მავიუ-რა კანგრესმა ისეთი პირი (რესპუ-ბლიკელი) აირჩიოს, რომელსაც გულით კურის დაწყობილებით განავის, რომ რესპუბლიკი, მონარხით შეიძლო წესები კი არა, ნამდეილი რესპუბლიკური წესები შემოიღოს.“

ამისთანა კაცი, რესპუბლიკური პარ-ტიის პარივა, შულ ზრებია — ახლანდელი თავისჯილობაზე ნაციონალურ პრეზიდა. ამბობენ, რომ ოლონდ მაკ-მარინი კი გადადგეს თავის თანამდებობიდამ და რესპუბლიკელები დიუჭორზედაც, დრო შანზე დაცდა და თითქმის რამალის პრინცედაც კი დათანხმდებიან, რადგან იმედი აქვთ, რომ ესენი იმდენად მავრი ხასიათისანი არიან, რომ სხვები, რო-გორც უნდათ, ისე ვერ ათავაშებენ და იმდენი პარივანებაცა და კეცუაც აქვთო, რომელსაც და ვერც გადედენ.

— თუ რა სამზღვრაზეინ მიუ-

ღწევია ხალხის ადელვებას ამ უამაღ საფრანგეთში, — ამას გვიმტკიცებს შემ-დეგი სტატია, რომელიც გამოიჩინილ-მა ფრანგულისტმა მინისტრ-შეკრანდენმა დაბეჭდა თავის გაზეთს „La France“-ში:

„მოვემზადოთ! ხმლისა და იტუტიკე-ბის მეფობას ჰსურას დაგვიმოჩინოს ჩეენ, ფრანგული და მოერთ საფრან-გეთი! შეველი გამულის-მოყვარე ფრან-ცუში მზათ უნდა იყვენ, უყელ იარა-ლოს ხელში უნდა დახვედეს ქვეყნის მეტეს — მმართებლობას, რომელიცაც გან-ზრახდა აქეს ძალით დაგვიმონავოს ჩეენ და წაგვაროვას ის უფლებან, რომელიც სისხლის-ლერით შეუძნიათ ჩეენ წინა-პრეზებს.“

მეორე პარიველი გაზეთში ამეცხა-მეტე საუკუნეში“ ტრანსის სარსე ამბობს, რომ ღენ შანგარნი და შარ-ის ძალით წინ დაუხვედავად მოიქცნე-ო, რომ 1 დეკემბერს 1851 წელს, სწორეთ იმის წინა დღეს, როცა ნაპო-ლეონმა მესამედ ძალით ჩაიგდო ხელში საფრანგეთი, რომ ამ დღოს დაცალეს იმათ თავიანთი გატენილი რევოლუცი-რა ნაცოლეონისაგან გამოგზავნილ კა-ცენტრის წინააღმდეგ არ იხმარესო.

მას, რასკვირველია, გადაკვრაა იმაზე, რომ ახლაც შეიძლება მაკ-მარინისაგან ამისთანა საქმეს მოეელოდეთო და ამი-ტომ უკელის თოფ-იარალი გატენილი და დაშადებული უნდა ჰქონდეს.

ინგლისი

ლონდონის გაზეთს „Times“-ში იწე-რებიან:

„აამხედრო სამინისტროში, ვულიჩის არსენალში და სხვა-და-სხვა ნაქანგუ-რებში დიდი და გაცხარებული მუშაო-ბა არის ამ უამაღ. თოფ-იარალი, ზარ-ბაზნებს, ტყვია-წამილს ამზადებენ. რამ-დენიმე ხომალდი მომზადებული დგას ნავსადგურებში და რა წამსაც ზრდანება მოუვათ, შეუძლიანთ იმ წამსვე ჩასვან შიგ ჯარები და საცა ნებათ, გაისტუმრონ.

„ამბობენ, ლორდი დერბი ნოტას ამზადებს, რომელშიაც გამოცხადებული იქნება, რომელის დაწყობილებით განავის, რომ რესპუბლიკელები დიუჭორზედაც, დრო შანზე დაცდა და თითქმის რამალის პრინცედაც კი დათანხმდებიან, რადგან იმედი აქვთ, რომ ესენი იმდენად მავრი ხასიათისანი არიან, რომ სხვები, რო-გორც უნდათ, ისე ვერ ათავაშებენ და იმდენი პარივანებაცა და კეცუაც აქვთო, რომელის რესპუბლიკის დალატს არ მოინ-დებენ და ვერც გადედენ.

იტალია

რომის პაპის ჯანმთველობა თან-და-თან უარესს მდგომარეობაში ვარდება. პარიზინალები მუდამ შეგროვილი არი-ან თურქე მატეკანში და ახალი პაპის ამორჩევას აპირებენ, რადგან პიო შე-ცრის სიკვდილს დღე-დღეზე მოელიანო.

ნარევი

ოსმან-ფაშაზე, რომლის უბეღურ ბელ-ზედაც ამ უამაღ მოელი ქვეყანა ლაპარა-კობს, ერთს ფრანგულულს გაზეთში შე-მდეგი ბიოგრაფიული ცნობები არის მო-ყვანოლი.

„შეტაც ერთი ეხლანდელი ლენერალი ისმალეთისა და იქნება სხვა ქვეყნების შე-ვერ შეედრება მსმან-ფაშას ენერგიოთა და კეცურთ. მარგა მაგარი ხასიათის პატ-ორნი უნდა აუკა ის კაცი და ზედ-მი-წევნითაც მციულნე სამხედრო სამისა, რომ ამდენს ხანს გაუძლოს მტერის, რო-მელიაც უკანასკნელი სამჯერ უმფრო მოეტებული ჯარი ჰყავს, რომელიც სა-მჯერ უკეთეს მტგომარეობაშია.

„ოუმტა, მაკმარის სარწმუნოების მო-თხოვნილებისა-შებრ, მსმან-ფაშას პარა-ში ჰყავს, მაგრამ თავის ნამდვილ ცოლად იმას მხოლოთ ერთი მიაჩნია და ეს უფ-ვარს. მავის დღეში არ ულალატნია მსმანს ამ ერთის ცოლისათენის.

„მსმან-ფაშას სულ ხუთი შეიძლი ჰყავს: სამი ვარი და ორი ქალი. მსმა-ვარი ვეროპიულად გამოხარულა იმან და ახლა მსმალეთის არმიაში მსახურებენ და საუკეთესო აფიკრებად ითელებიან; მესამე ვარიც ამ უამაღ ლონდონში იზ-რდება აქაურს საინჟინერო უმაღლეს სასწავლებელში.

„ერთი ქალი მსმანისა პარიზში სკო-ვრობს რამდონიმე წელიწადა და თე-ო-თონ იქნება, იქნება თე თეს. (მომოქალადია ერთს იქაურს თეატრში). მეორე ქალიც აგრეთვე განათლებულია და თეოთხავე იქნება თავის; ის ცხოვრებს პეშტში, მას-შავლებულია ერთს იქაურს სასწავლე-ბელში.

„მამასა და შეილებს ძალიან უყვართ ერთმანეთი, მუდამ მიწერ-მოწერა აქვთ. როცა მსმან-ფაშამ დაბარცაცა რუსები პლევნისათან, ლორედ ქალებისაგან, მარი-ქალები და პეშტიდამ, ერთ დღეს მოუფიდა მოსალოდავი დეპეშა. პარიზელი ქალი სხვათა შორის, იქერებოდა:

„საწყალი, თავის ხაყვარელ მამას მო-შორებული მერცხალი სიხარულით აფა-ლობების ფრთხოებისას და ამაყობს თავის ძლევა-მოსილ არწივით, რომელმანც ის თავის ფრთხოები გამოხარდა.

„ძერბო ცხოვრებაში მსმან-ფაშა ზო-მიერი და წესიერი ცხოვრების შეყვარე ქაცია. მავის კერძოს სათვალეებით ზის ხოლმე ის თითქმის მუდამ თავის კაბი-ნეოში და პლანებს შლის და გაზეთებსა და წიგნებს ჰეივის. მსმან-ფაშა აქვს იმას: ბაბილო ტაბკო უკანის დაცდა და კარგი ღვინო. საცა უნდა იყოს, ამეგებს ვერ მოიშორებს. მაგრამ თავის დღეში კაცს ის მთვრალი არ უნახავს.“

* * *

მოეკიუვანოთ ახლა ანექდოტი მსმალე-თის მეორე გამოხარისილ კაცზე — მითხად-ფაშე:

„როლესაც ამ რამოდენიმე წლის წი-ნათ მითხად-ფაშა რუსების ვილაიეტის

